

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Jeg er helt enig med ministeren i intentionerne med forslaget, men vedrørende det her med behandlingen af forældrene minder ministeren om, at allerede som det er nu, er der jo masser af behandlingsmuligheder osv. i det sociale system.

Jamen det er da bare beklageligt så, at der, som det er nu, kun er 39 pct. af forældrene, som får hjælp. De 61 pct. af forældrene, som får fjernet børn, får ingen hjælp til at løse årsagerne til anbringelser, får ingen hjælp til at den sociale arv kan blive brudt osv.

Nu vil man så give en støtteperson, et telefonnummer på et menneske, man kan henvende sig til, hvis det går helt galt, men det kalder jeg altså ikke behandling, og det hjælper ikke familien med at få løst årsagerne til anbringelsen.

Det er ikke godt nok.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg vil gerne endnu en gang sige til fru Tove Videbæk, at det, der rent faktisk sker med lovforslaget her, er en udvidelse af de muligheder, der er i dag, for alle de andre muligheder, der er, er jo fortsat åbne i serviceloven. Så det er rent faktisk en udvidelse, vil jeg sige til fru Tove Videbæk

Til fru Tove Fergo vil jeg gerne sige: Det er ikke min fornemmelse eller opfattelse, at når man har sådan en sag, hvor vi kommer til at tale om en tvangsfjernelse, så baserer man sig på en enkelt udtalelse fra en enkelt person. Det er faktisk ofte en proces, som har været igennem en lang, lang periode, hvor der undervejs er udtalelser fra mange, mange forskellige situationer, forskellige psykologer osv. Jeg synes, fru Tove Fergo får det til at lyde lidt for forsimplet, og sådan oplever jeg ikke, at det er.

Jeg oplever, at forældrene gennemgående har nogle gode muligheder. Det kan godt ske, at der er situationer, som ligner noget af det, fru Tove Fergo siger, det skal jeg ikke afvise, men jeg synes ikke, at det – som jeg kender tingene, som jeg oplever tingene – er det billede, som står entydigt tilbage.

Så er det alt andet lige som hovedregel en god, gedigen sagsbehandling, der har været, og vi lægger op til med lovforslaget her, at den skal forstærkes. Det synes jeg også man skal mærke sig.

Formanden:

Fru Tove Fergo. Sidste runde.

Tove Fergo (V):

Det er, som om ministeren slet ikke kan se det her fra forældrenes side. Når det kommer til en tvangsfjernelse, så opfattes det offentlige, kommunen, sagsbehandlerne, alle dem, der er kommet med indberetninger, som modpart til forældrene.

Ministeren kunne vel ikke forestille sig, at en anklaget på grund af en forseelse, en kriminalitet, står i retten, og det så kun er politiet, der har fået mulighed for at indhente oplysninger. Det er kun politiet, som har mulighed for at fremføre vidner. Der vil man jo sige: Den anklagede har også ret til at have en forsvarer. Det har forældrene i tvangsfjernelsessager. De har fri advokatbistand, men de har så også ret til at føre vidner, og det er ikke sådan i øjeblikket.

Det sker ikke, medmindre forældrene selv kan betale for de specialisterklæringer, der skal udarbejdes. Og det bør da være et minimum af retssikkerhed i år 2000, når vi taler om en svag gruppe mennesker, hvor man går ind og tager deres børn fra dem, og de ikke selv kan forstå hvorfor. Så må de da have den garanti, at der er så meget retssikkerhed, at de kan få lov til at få den ekspertbistand, de har brug for.

Socialministeren (Henrik Dam Kristensen):

Jeg bliver nødt til at sige til fru Tove Fergo, at når vi behandler lovforslaget her, så er det bl.a., fordi der er mange, som arbejder professionelt med det her, som har været optaget af, at der har været alt for mange situationer, hvor vi har ladet barnet i stikken, og derfor har lovforslaget her jo netop taget udgangspunkt i: Hvad er bedst for barnets tarv? Og det synes jeg sådan set som princip modsvarer det, som fru Tove Fergo efterlyser.

Jeg afviser ikke, at der kan være enkeltssituationer; det vil der altid være, for vi har jo med noget meget følsomt at gøre her. Men som princip synes jeg, at det er vigtigt at bemærke sig, at grunden til, at lovforslaget er her, har været, at der har været, som jeg oplever det – og det afspejlede debatten også her i dag – et bredt ønske om i højere grad at sikre barnets tarv, fordi vi i dag ser alt for mange uheldige eksempler.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.